

2. Hovoriť a kráčať do budúcnosti ako saleziáni

Saleziánske diela každoročne prežívajú chvíle hodnotenia a plánovania života a pastoračnej činnosti. Nezriedka sa to môže zúžiť len na monotónne opakovanie niektorých činností a akcií, niekedy na ich dramatické ukončenie pre nedostatok záujmu, síl alebo ochotných ľudí, ktorí by sa dali do tej či onej služby. Plánovanie nám však má pomôcť, aby sme vedeli správne kráčať do budúcnosti. A k tomu sú dôležité správne slová pomocou ktorých si vytýčime správne ciele.

Slová vytvárajú svety: to ako hovoríme je začiatkom toho, čo chceme spolu urobiť a ako sa pozeráme na budúcnosť. Zaiste je veľký rozdiel medzi tým, keď sa povie idem robiť deťom **DOZOR** alebo keď sa povie, že idem medzi deti ako **ASISTENT**. Za slovami stojí vízia sveta i človeka a naše vzťahy k nim. Dozor naznačuje pozorovanie, kontrolovanie, hľadanie chýb. Asistencia naznačuje kvalifikovanú prítomnosť, záujem, autentickosť. Okrem slov komunikujeme samozrejme aj gestami, postojmi, symbolmi. Keď vychovávame, používame len technické slová alebo aj saleziánsky slovník?

Saleziánsku identitu tvoríme aj v našich plánoch a projektoch. Kto chce mať budúcnosť musí byť schopný jasne formulovať ciele a výsledky, ktoré chce dosiahnuť. Toto môže dať spoločnú inšpiráciu mnohým. To, čo zamýšľame dosiahnuť v saleziánskom prostredí má samozrejme nejaký explicitný jasný odkaz na dona Bosca, na jeho preventívny systém, na výchovný projekt. Ale mal by v sebe obsahovať aj implicitné prvky: voľba integrálnej výchovy, ktorá obsahuje celkové pozdvihnutie človeka, ľudskej osoby, nadviazanie na kresťanské korene, osobitnú starostlivosť o mladých v ťažkostiach.

Keď vieme aký typ saleziánskeho spoločenstva sme, potom sa môžeme pýtať: čo môžeme urobiť spolu, aby sme dosiahli tieto ciele? Saleziánska identita nie je čerešnička na torte, ktorá už bola upečená, ona by sa mala nachádzať v tej hmote, ktorá je určená na pečenie. Preto je životne dôležité vždy znovu a znovu sa pýtať načo sme tu, aký je konkrétny zmysel našej prítomnosti tu v týchto okolnostiach.

Božie slovo

Preto sa aj ustavične modlíme za vás, aby vás náš Boh urobil hodnými svojho povolania a svojou mocou uskutočnil každý dobrý zámer a dielo viery, aby bolo oslávené meno nášho Pána Ježiša Krista vo vás a vy v ňom, podľa milosti nášho Boha a Pána Ježiša Krista. (2Sol 1,11-12)

Slovo Cirkvi

EVANGELI GAUDIUM 69; CHRISTUS VIVIT 213; CHARTA CHARIZMATICKEJ IDENTITY 17

69. Potreba evanjelizovať kultúry z dôvodu inkulturácie evanjelia je nevyhnutná. V krajinách s katolíckou tradíciou ide o sprevádzanie, starostlivosť a posilňovanie bohatstva, ktoré už existuje, a v krajinách s inými náboženskými tradíciami alebo v hlboko sekularizovaných krajinách ide o podporovanie nových procesov evanjelizácie kultúry, aj keď si to vyžaduje veľmi dlhodobé projekty. Nemôžeme ignorovať, že je tu vždy výzva na ďalší rast. Každá kultúra a každá spoločenská skupina potrebuje očistenie a dozrievanie.

213. Zaiste, každý formačný plán, každá cesta rastu mladých musí zahŕňať vieroučnú a mravoučnú formáciu. No je rovnako dôležité, aby sa sústreďovala okolo dvoch hlavných osí: jednou je prehĺbenie kerygmy, základnej skúsenosti stretnutia s Bohom prostredníctvom Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych. Druhou je rast bratskej lásky v živote spoločenstva a v službe.

17. ... Don Bosco viackrát vyjadril úmysel formovať «dobrých kresťanov a statočných občanov», aby tým naznačil všetko, čo mladí potrebujú, aby naplno prežívali svoj ľudský a kresťanský život: oblečenie, jedlo, bývanie, prácu, štúdium a voľný čas; radosť, priateľstvo; aktívnu vieru, Božiu milosť, cestu posväcovania; účasť na dianí v spoločnosti, dynamizmus, začlenenie do spoločnosti a do Cirkvi. Výchovná skúsenosť mu vnukla projekt a zvláštny štýl intervenovania, ktorý on sám súhrnne vyjadril v preventívnom systéme, ktorý «sa celý zakladá na rozume, náboženstve a na láskavosti».

Rôzne skupiny saleziánskej rodiny preberajú intuície a skúsenosti dona Bosca a tým, že ich spätne čítajú vo svetle obnovenej koncilovej ekleziológie a pápežského Učiteľského úradu o evanjelizácii, vyjadrujú svoje dielo vychovávateľov a evanjelizátorov rozličnými výrazmi: «výchovno-pastoračná služba» uskutočňovaná podľa preventívneho systému, «vychovávať evanjelizovaním, evanjelizovať výchovou», «integrálna výchova v štýle preventívneho systému», vychovávať a evanjelizovať podľa «pedagogiky dobroty» a inými obdobnými výrazmi.

Naša situácia

1. Viem sa aktívne podieľať na plánovaní – prinášam nové nápady?
2. Vyjadrujeme sa saleziánskym slovníkom? Máme „preložený“ slovník dona Bosca do súčasnej reči? Ako by si povedal človekovi dnes, že ti ide o spásu jeho duše?
3. Sekularizovaná spoločnosť vyžaduje dlhodobé projekty – teda projekty, ktoré nevidia svoje výsledky bezprostredne, ale ani nie sú vágne a neúčinné.
4. Ako naše stredisko plánuje? Len tak technicky alebo je za tým aj modlitba, štúdium a spoločná reflexia?

- Toto sme poznali a hlbšie si uvedomili
- Toto by sme mohli zmeniť v našej životnej praxi